



תאריך: 1.1.26

בנימיני אסף ת.ז. : 316137017

מ.ת. 126821000

חוות דעת פסיכיאטרית

חוות דעת זו נערכה לבקשת קצין התגמולים והיא מתבססת על בדיקה שנערכה במולטי מדיה (וואטסאפ וידאו) בתאריך 3.12.25 והתיעוד שהועמד בפני ויפורט להלן.

פרטי הכשרתי:

בוגרת בית הספר לרפואה SEMELWEISS שבהונגריה. בין השנים 2004-2010 התמחות בפסיכיאטריה במסגרת המרכז הרפואי לבריאות הנפש - באר יעקב - נס-ציונה. בעלת תואר מומחית בפסיכיאטריה במדינת ישראל משנת 2010. בשנות ההתמחות סיימתי לימודי תעודה (דיפלומה) בפסיכיאטריה והוכשרתי במסגרת הקורס "מין ומיניות האדם" בפקולטה לרפואה אוניברסיטת ת"א. בין השנים 2010-2014 עבדתי כרופאה פסיכיאטרית בכירה במרכז הרפואי לבריאות הנפש באר יעקב - נס-ציונה. בין השנים 2014-2015 עבדתי כמנהלת רפואית של מרחב עבר הירקון וכפסיכיאטרית מומחית במרפאה לברה"ן רמת גן במסגרת קופת חולים "מכבי". בין השנים 2015-2017 ניהלתי את המרכז הקהילתי לבריאות נפש בראשון לציון. במקביל לניהול המרפאה הוכשרתי בקורסים ב"פסיכיאטריה משפטית" וקורס "אבחנה כפולה" (שילוב של מוגבלות שכלית והפרעה נפשית) ועל הנמכה קוגניטיבית (משנית למחלת נפש) במסגרת לימודי המשך בפקולטה לרפואה, אוניברסיטת ת"א. בשנת 2017 הוכשרתי בקורס מטעם משרד הבריאות לטיפול בקנביס רפואי עם תעודת הסמכה למתן רישיונות לשימוש בקנביס רפואי. משנת 2018 בעלת קליניקה פרטית בפסיכיאטריה, עוסקת בכתיבת חוות דעת משפטיות ומתן ייעוץ פסיכיאטרי ומעקב, בדיקה וכתיבת חוות דעת במסגרת משהב"ט, יועצת יק"ר.

תיעוד שעמד בפני:

תיעוד אגף השיקום

תיעוד קופת חולים

מכתב מפסיכואנליטיקאית לימור שדה חן צדוק

רשומה רפואית ממוחשבת - צה"ל

פרטים מזהים ותולדות עבר-

בן 29, מתגורר במכמורת עם בת זוגו. עובד כמתכנת ומנהל מערכות בחברה קטנה אליה הגיע באמצעות קשריו ממילואים. יליד הארץ, הבכור מבין שלושה ילדים במשפחה, גדל בתל מונד. אמו מורה לאומנות ואביו עובד ברפאל. מתאר ילדות טובה, לדבריו היה פעיל מבחינה חברתית בצופים ושיחק כדורסל. חבריו כיום הם חברי ילדות. סיים 12 שנות לימוד וציין כי היה קשה לו "לשבת", היה פעיל יותר מחוץ לכיתה מאשר בשיעורים.





בסיום התיכון התגייס לקורס טיס והיה בו שנה וחודשיים, לאחר שנפל מהקורס הגיע ליחידת אגוז. מתאר שירות טוב, ציין כי בקושי היה לוחם בפועל מאחר ששנתיים היה במסלול הלוחמים ולאחר מכן מפקד טירונים חצי שנה, כך שכמעט ולא לחם בפועל. לאחר שחרורו משירות סדיר שימש כמרכז בוגר בצופים למשך שנתיים, טייל חצי שנה במזרח ושנה באוסטרליה. בשובו ארצה החל לימודי תכנות באוניברסיטת תל אביב, תואר במדעים דיגיטליים להייטק, ובמקביל עבד כברמן במסעדה.

האירוע נשוא תובענה זו :

ב- 7 באוקטובר 2023 שהה הנבדק בפסטיבל בדרום עם בת זוגו הקודמת. לדבריו באותו בוקר נפרדו לאחר ניסיונות חוזרים לשמור על הזוגיות. בצהריים הוקפץ למילואים. מציין כי גם האירועים של אותו היום וגם הפרידה מבת הזוג היו קשים לו. לאחר ארבעה ימים בנחשונים עברו לצפון לאימון. לאחר חודשיים שוחררו, והנבדק רכש כרטיס טיסה לשבוע מאוחר יותר, אך התוכניות השתנו והוקפץ שוב למילואים לעזה. במהלך שלוש כניסות לעזה היה חשוף לחימה אינטנסיבית. הכניסה הראשונה הייתה למשך שבועיים, בעיקר החזקת שטח. הכניסה השנייה הייתה לסג'עיה למשך 10 ימים, שם היה "יותר מאיים". לאחר היציאה מסג'עיה נערכה שיחה עם קב"ן שתיאר תסמינים פוסט-טראומטיים צפויים, מציין שכל התסמינים שהקב"ן תיאר התממשו אצלו בפועל - "דימויים פולשניים של בתים הרוסים, ניתוק, קושי לחזור לשגרה". מתאר שכבר אז "התפתח איזה משהו אצלי" ואף התנדב להישאר ולשמור במאהל במקום לחזור הביתה. הכניסה השלישית הייתה הקשה ביותר. הצוות היה עם גולני וכבשו שטח שלא נכבש קודם. "כל יום היה אירוע. פרמדיק שהצטרף אלינו נהרג מכדור בצוואר, חייל מהצוות מתחתי קיבל כדור בראש". הנבדק מתאר את הרגע שבו הפראמדיקים הביאו את החבר הפצוע למדרגות ומדלגים מעליו כשהוא מדמם וצורח, "המבט בעיניים שלו, זה היה רגע קשה". מדווח כי במהלך 10 ימים לא היה במצב טוב, הפסיק לחייך, התפרץ בבכי. בשיחת צוות עם הקב"ן בכה הרבה ואמר שלא יודע איך להתמודד. הקב"ן ביקש לשוחח איתו למחרת ובסופו של דבר, הוחלט שלא יכנס שוב עם הצוות, מוסר כי זה היה רגע מאוד קשה עבורו מכיוון "שצוות אגוז הוא כמו משפחה". השתחררו מן המילואים בסביבות מרץ.

ההשלכות הגופניות

הנבדק מדווח כי במהלך אחת הפשיטות בעזה קרע את המניסקוס בברך שמאל. מנסה לטפל בכך באמצעות פיזיותרפיה. מן התייעוד הרפואי עולה כי במאי 2024 פנה לבדיקה אורתופדית בשל כאבים בברך שמאל עם חשד לקרע במניסקוס. השלים בירור ב-MRI ואובחן עם קרע באזור קרן אחורית של המניסקוס. הומלץ על טיפול ניתוחי.

ההשלכות הנפשיות :

הנבדק מתאר מכלול של תסמינים נפשיים שהחלו מיד לאחר החשיפה הטראומטית בעזה ונמשכים עד היום, בחלקם חלה הפחתה בעוצמה בעקבות טיפול נפשי בשיחות. הפרעות בשינה וסיוטים - לאחר השחרור מעזה סבל מקשיים בשינה וסיוטי לילה חוזרים. התמונה של הפרמדיק המדמם עלתה לו כל הזמן. מציין שלפעמים עדיין אינו ישן טוב, אך ככל שהזמן עובר חל שיפור והתסמינים פחתו בעקבות הטיפול השיחתי.





פלאשבקים וזיכרונות פולשניים- מוסר כי מיד לאחר יציאתו מסג'עיה עלו אצלו דימויים פולשניים של בתים הרוסים בעזה כאשר היה בביתו בתל אביב. המבט בעיניים של החבר שנפצע ומדמם היה רגע שחזר אליו שוב ושוב. כיום ההבזקים מתרחשים לעיתים נדירות.

מצב רוח ירוד- מוסר כי בתקופה שלאחר השחרור מצב רוחו היה "עצוב". מתאר "קס ואין לי כוח לעשות כלום, הייתי כל הזמן עצוב". מציין שאולי גם הפרידה מבת זוגו הקודמת (אנדריאה) תרמה למצב זה. בהתחלת היחסים עם בת זוגו הנוכחית היו תקופות של עצבות פתאומית, והוא חשב שאולי לא יכול להיות בזוגיות כי לא מסוגל לחשוב על אחרים מלבד עצמו.

התקפי חרדה- הנבדק מתאר התקפי חרדה חוזרים, במיוחד כאשר הלויז' שלו עמוס ויש לו יותר מדי דברים בו זמנית. מבין שהוא חייב לשלוט על הלויז' שלו אחרת מתרחשים התקפי חרדה. תלוי ב"סוג" של שבוע, בעיקר בשגרה. מוסר כי בשנה האחרונה היה כחצי שנה במילואים עם הצוות שלו בתפקיד עורפי, "שם אני מרגיש טוב יותר ויש לי פחות התקפי חרדה".

רגישות יתר לרעשים ולמקומות הומי אדם- לדבריו מקומות הומי אדם עושים לו "רע". כאשר גר בשינקין בתל אביב ונסע בשדרות רוטשילד מוסר כי "התחרפן". זוכר סיטואציה שבה הולך ברגל הביתה, מישחו מצפצף לו והוא התחיל "לשאוג" על הנהג- "הייתי בהלם מהתגובה שלי". מתאר כי "דברים עם מלא אנשים ורעש" קשים לו. ניתוקים- "אנשים מדברים איתי ואני בוחה בחלל". מתאר תחושות של "ניתוקים".

הימנעות- מעדיף להימנע ממקומות הומים, נסיעה בעיר, "מלא אנשים וצפירות, משהו שאני לא אעשה יותר". נוסע במקומות מבודדים. לא יוצא למועדונים או מסיבות במקומות סגורים, רק אם מדובר בשטח פתוח ויש לו את הפינה שלו. לדבריו בשל הקשיים במרחב העירוני עבר לגור במכמורת במושב שקט, במרחק מתל אביב, בסאבלט שעשה לאחר שהגיע למסקנה הזו עם המטפלת.

פגיעה קוגניטיבית- לדבריו בשנה שלאחר ה- 7 באוקטובר סיים את לימודיו באוניברסיטה, מציין שקיבל הקלות רבות. בפרויקטים הגדולים השותפים שלו בעיקר עשו את העבודה כי השנה הראשונה אחרי הייתה לו קשה. התקשה להתרכז ולא היה פנוי ללמידה, למבחנים או להגשת עבודות. היום מצליח להתרכז טוב יותר, אם כי המעבר מהמילואים לשגרה "מוציא אותך מאיפוס אבל זה מסתדר".

פגימה זוגית- לדבריו בתחילת הקשר עם בת זוגו הנוכחית הזוגיות הייתה מלווה בהתפרצויות שלו. הפך להיות מאוד רגיש. היו תקופות של ריחוק וירידה בליבידו. "זה היה מטלטל בהתחלה".

הסתגרות- מתאר צורך במקום שקט "יש לי ממש כמיהה להיות לבד... הם עושה לי טוב". פגיעה בתפיסה העצמית ובביטחון- מוסר כי בשנתיים האחרונות עבר "סוג של השלמה עם זה שמשוה השתנה- שיש לי יש פגיעה בנפש שתלווה אותי בחיים... הימנעות מדברים שפעם היו לי בסדר". מתאר תחושה של פגימות ופגיעה בביטחון העצמי, "אני כבר לא לוחם באגוז".

פנה לטיפול פסיכותרפי במרכז נט"ל ממאי 2024 ומדווח שהטיפול עזר לו מאוד. "מאוד אוהב את הפסיכולוגית" מספר כי המטפלת שלחה אותו לבקר את הפרמדיק שנפצע, ביקור שעשה לו טוב וסגר מעגל. יחד עם זאת מציין שלפעמים מרגיש שהפך תלוי במטפלת וחושש שייגמרו לו הטיפולים. הוצע לו טיפול פסיכיאטרי אך זה הלחיץ אותו.

כיום לדבריו עובד בחברה קטנה של חבר מהפלוגה ומרוצה מעבודתו. מוסר כי יש שיפור חברתי מאז המעבר למכמורת, "החברים באים לבקר והשקט של המושב טוב ליי". בקשר טוב עם חברי ילדות וחברים מהצוות. ממשיך לעשות מילואים, אך בתפקיד עורפי ולא כלוחם.





מן התייעוד במכתב מינואר 2024 מהקב"ן צוין כי הנבדק התגייס ב-7.10.23, היה כחודש וחצי בלחימה בעזה. דווח על אירוע שבו נפצע חבר מהצוות וחייל מהתאגיד נהרג. במהלך האירוע תפקד, אך כשיצאו מעזה בכה הרבה בשיחת הצוות עם הקב"ן, התקשה להירגע וחש מוצף. כשיצא הביתה הוצף מאוד ברגשות וקושי עם זיכרונות מהתמונה של החבר שנפצע. צוין כי הוא מביע חששות אך לא מציג תסמינים שמתכנסים לכדי ASD.

במכתב מאפריל 2024 מהפסיכיאטריקה ליומור שדה חן צדוק צוין כי הנבדק נמצא בטיפול כחודשיים מאז שחזר ממילואים ולחימה. מאז החזרה לשגרה חש אבוד, לא מפקס ומבולבל. הניהול הלינארי שהכיר בחייו עד למלחמה אבד. סובל מדכדוך ועצב, לא מסוגל להתגייס חזרה לחיים. סובל מהתקפי חרדה שמתרחשים במקומות הומי אדם, בעקבות רעשים או ידיעות שנחשף להן. האיום על חזרה למילואים והמשך לחימה יוצר אצלו קונפליקט קשה, חרדה ורגשות אשם. לא פנוי ללימודים, למבחנים או הגשת עבודות, מוצף רגשית.

בבדיקה:

נראה כפי גילו, נראה פלג גופו העליון, לובש סוטר שירט של היחידה. יושב בחוץ ומציין כי נמצא בביתו. משתף פעולה בצורה טובה ופתוח מאוד בשיחה. ללא הפרעות במהלך החשיבה, ללא עדות לפגיעה קוגניטיבית גסה.

בתוכן: מספר בהרחבה על שירות המילואים מאז ה-7 באוקטובר במהלכו היה חשוף לסכנת מוות, למוות של פרמדיק ולפציעה קשה של חבר קרוב. כאשר היה יוצא לחופש בין הסבבים החל לחוות תסמינים פוסט-טראומטיים ואף העדיף להתנדב ולשמור על המאהל בשעה שחבריו חזרו הביתה. לאחר הסבב השלישי לא היה מסוגל להיכנס שוב עם הצוות לעזה. דיווח על קושי משמעותי בשנה שלאחר המילואים, כולל קושי לסיים את לימודיו בשל קשיים בריכוז, קשיי שינה עם סיטי לילה (כיום פחתו לאחר טיפול), פלאשבקים בתגובה להמולה ולהמון אדם, הימנעות מנסיעות במקומות הומים. עבר להתגורר במושב על מנת להיות במקום שקט יותר ומתאר נטייה להתבודדות. היה כחצי שנה במילואים בשנה האחרונה ומתאר כי במילואים מרגיש טוב יותר, כאשר עוסק בתפקיד עורפי עם הצוות שלו. מדווח על שיפור במצבו עם הטיפול השיחתי, יחד עם זאת חושש שמפתח תלות במטפלת. עובד בחברה קטנה של חבר מהפלוגה ומרוצה מעבודתו. השיפוט, בוחן המציאות והתובנה שמורים.

דיון וסיכום:

בן 29, גדל בתל מונד, ילדות תקינה, שירת ביחידת אגוז לאחר שנה בקורס טייס, בסיום שירותו הצבאי טייל בחו"ל, החל לימודי תכנות באוניברסיטת תל אביב. תיפקד היטב בכל תחומי החיים ללא קשיים חברתיים או אקדמיים.

גויס למילואים ב-7 באוקטובר 2023 ושירת כחודש וחצי בלחימה אינטנסיבית ברצועת עזה.

במהלך שירותו היה חשוף באופן חוזר ונשנה לסכנת חיים ממשית, היה עד למותו של פרמדיק מכדור בצוואר ולפציעה קשה של חבר קרוב מהצוות.

מאז שירות המילואים מדווח על תסמינים פוסט טראומטיים אופייניים העונים על כל הקריטריונים הדיאגנוסטיים של הפרעת דחק פוסט-טראומטית (PTSD) על פי ה-DSM-5 עם תסמינים חודרניים (זיכרונות פולשניים חוזרים של החבר המדמם, סיטי לילה, פלאשבקים בתגובה לגירויים). תסמיני הימנעות (ממקומות הומים, ממועדונים ומסיבות מקומות סגורים עד כדי מעבר מגורים למושב שקט במכמורת). שינויים שליליים בקוגניציה ובמצב הרוח (מצב רוח ירוד, תחושת פגימות, פגיעה בביטחון העצמי, משיכה להתבודדות, קושי לחזור לשגרה). שינויים בעוררות ובתגובתיות (רגישות יתר לרעשים, התקפי חרדה חוזרים, התפרצויות זעם, קשיי שינה). קיימת פגיעה בתפקוד האקדמי, הזוגי והחברתי.





החל טיפול פסיכותרפי עם שיפור במצבו, מפגין תובנה טובה ומוטיבציה להמשך הטיפול זקוק להמשך הטיפול הפסיכותרפי. אינו מעוניין בטיפול פסיכיאטרי.

לסיכום: יש להכיר בקשר גרימתי בין שירות המילואים ובין התפתחות הפרעת הדחק הפוסט טראומטית הכרונית ממנה סובל הנבדק

תעודה זו ניתנת על ידי לשם הגשתה כראיה לבית המשפט, והריני מצהיר בזאת כי ידוע לי היטב שלעניין החוק הפלילי בדבר עדות שקר בשבועה בבית המשפט, דין תעודה זו כשהיא חתומה על ידי כדן עדות בשבועה שנתתי בבית המשפט.

ד"ר דפנה שלזינגר
מומחית בפסיכיאטריה
מ.ר. 37654 מ.ר.מ. 29121

